

Poul Dam (SF):

Det er altid en fornøjelse at høre de socialdemokratiske ordførere, ikke mindst når vi har socialdemokratiske regeringer, fordi de har en udmærket manuduktøragtig måde at gennemgå lovforslag på, så hvis man ikke har læst dem i forvejen, får man i hvert fald repeteret dem på en let fattelig måde. Der er ikke nogen problemer i det, alle problemer klares enkelt hen ad vejen, det er meget udmærket, undertiden er det også meget pædagogisk. Jeg tror ikke, hr. Svend Andersen (Rosk.a.) var der, dengang ordføreren i denne sag talte, for så ville han formodentlig have forstået lidt mere af, hvad sagen drejede sig om — om muligt.

Disse manuduktøragtige bemærkninger kan måske også blive for enkle. Jeg synes nok, at problemerne i forbindelse med dette statslån er ganske store. Ikke så meget selve forslaget, i den situation vi er i, men mere dette, at vi jo her har at gøre med endnu en lap på et kludetæppe, som bliver sat sammen i disse år, hvor vi prøver at beherske en situation, som vi egentlig ikke har fuldt overblik over, og som vi egentlig ikke forstår fuldt ud. Jeg ved godt, at man ikke uden videre skal sammenligne den nuværende krisesituation med krisen i 1930'erne. Men der er i hvert fald den lighed, at det synes, som om både økonomer og politikere er lige så rådvilde, som de fleste økonomer og politikere var i de virkelig alvorlige år først i 1930'erne. Virkelig lære noget af dem og virkelig analysere de erfaringer, man havde gjort, kunne man jo først, da de var overstået, og det, der er problemet her for os, er jo altså, at vi om nogle år vil være helt klar over, hvad vi burde have gjort i disse år. Det er et spørgsmål, om vi ikke burde gøre os virkelige anstrengelser i et samarbejde mellem politikere og økonomer på at komme ind i en langt dybere analyse af situationen og måske også undervejs i den analyse lægge nogle af vore politiske fordomme og nationaløkonomiske lærdomme væk for at analysere en helt ny situation på en ny måde.

Jeg kan ikke lade være at se dette forslag som et udtryk for, at man i nogen grad har givet op over for arbejdsløshedssituationen. Hvis man troede på, at det var muligt at få beskæftigelse i gang i større udstrækning, ville man jo ikke regne med, at der var de store likvide pengemidler, så ville de blive

sat i arbejde, og så ville behovet for den opsugning, som statslånene tilsigter, være blevet mindre.

Jeg går ud fra, at vi under udvalgsarbejdet kan drøfte en række af disse og andre problemer; vi er på forhånd bekymrede, men ikke på forhånd absolut negative: vi kan godt se, at fortidens fejl kan gøre det nødvendigt at gøre én til.

Honoré (KrF):

Det er indlysende, at den store udpumpning af penge, som har været et led i beskæftigelsespolitikken, nødvendiggør modforholdsregler: disse penge skal opsuges igen. Det er jo det, som dette forslag skal muliggøre. Men det vil desværre også medføre, at vi i de kommende år får nogle store statsudgifter til forrentning og afdrag af disse penge, som vil bringe skattelettelsen i fare.

Af hensyn til valutabeholdningen og andre hensyn kan kristeligt folkeparti imidlertid tilslutte sig regeringens lovforslag. Jeg har ikke selv deltaget i forhandlingerne partier imellem forud for fremsættelsen af dette lovforslag. Derfor vil jeg gerne som en af de mange — flertallet — der har beskæftiget sig med dette, men ikke har deltaget i forhandlingerne, sige, at jeg finder bemærkningerne til lovforslaget meget, meget kortfattede. Når man tænker på, hvor enorme beløb det drejer sig om: 19 mia kr., er det så ikke uacceptabelt, at der er så få oplysninger om statslånets nærmere sammensætning — som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) sagde, de statsfinansielle konsekvenser for årene fremover? Men når dette er sagt, vil jeg som tidligere nævnt gøre det klart, at også kristeligt folkeparti vil se positivt på dette lovforslag i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Allerede sidste år gjorde vi opmærksom på, at vi var overordentlig skeptiske over for denne måde at løse en række økonomiske problemer på. Vi advarede dengang om, at det ville få uheldige virkninger for den beskæftigelse, man i øvrigt søgte at fremme igennem udpumpningen af midlerne på finansloven. Jeg synes, at tiden har vist, at der var rimelig grund til de bekymringer, vi nærrede: vi har fortsat en høj obligationsrente med de uheldige følger for finansieringen af byggeriet og ikke mindst for de men-